

اگر نزد تو آبی هست که دیشب در مشک بوده - و سرد شده است، بیاور تا بنوشیم - و گرنه با دهان مان از جوی آب می نوشیم.

از جابر بن عبد الله رضى الله عنهم روايت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم با یکی از یارانش نزد مردی از انصار رفت و فرمود: «إِنْ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي شَهْرٍ إِلَّا كَرُغْنَا»: «اگر نزد تو آبی هست که دیشب در مشک بوده - و سرد شده است، بیاور تا بنوشیم - و گرنه با دهان مان از جوی آب می نوشیم».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

جابر رضى الله عنهم می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم به همراهی یکی از یارانش که ابویکر رضى الله عنہ بود، نزد مردی از انصار رفت که به او ابوهیثم بن تیهان انصاری رضى الله عنہ گفته می شد؛ و از او در مورد آبی که نزد وی در مشک مانده باشد سوال می کند؛ و این در تابستان بوده است؛ چون آبی که در مشک مانده باشد سرد می شود؛ و در ادامه یادآور می شود که: در غیر این صورت با دهان مان و بدون استفاده از ظرف یا دست، از جوی آب می نوشیم.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4230>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

